

Terugblik en vooruitzien: 10 jaar Stichting IFUNI (enkele flitsen)

Inleiding: Advent 2003: voor het eerst na 1985 terug in Rwanda voor 4 weken. We wilden delen in de rouw van vele goede bekenden. We waren te gast bij P. Nzabahimana Simeon. Zijn tuin was een lusthof. In de kamer waar wij sliepen stond de "Anne Frankkast". P. Simeon had tijdens de genocide in de aangrenzende ruimten daarachter (circa 5x 2,5 m), 9 jonge vrouwen verborgen. Veel ouderen en jongeren kwamen hem om raad vragen.

In 2005, 2006 /2007 keerden we terug, beiden met de VUT. In Rubengera ondersteunden we P. Simeon bij ouderenwerk: NDINDA: "Ndinda ni kabiri" . 2x in je leven zeg je "Wacht op mij" 1x als kind en 1x als grijsaard.

Er werd een ouderen-coöperative gevormd o.m. om oude ambachten aan jongeren over te dragen. Ook het maaltijden-project van Sr. Christine werd weer opgepakt. Na de dood van P. Simeon in 2007 werd dit later door de diaconessen overgenomen.

In Gisenyi ontmoetten we 13 vrouwen van het poppenatelier. In de oorlogsjaren was alles geroofd maar het gebouw stond nog. Deze 13 vormden een coöperative, met ieder zelf geleend geld. Ze werken tot op vandaag hecht samen.

Vrijdagmiddags werken ze pro deo voor de gezinnen van de 2 vrouwen die later zijn overleden. Vanaf 2017 sparen ze voor hun pensioen en leiden stageaires op. We steunden hen met de verkoop van hun producten. Dat deden we ook voor het kaartenatelier van straatjongeren. Een aantal kinderen ontvingen van IFUNI steun voor hun studie op de middelbare school.

Onze vriend **Rufoko Immanuel** (vóór de oorlog hoofd jeugd van de prefectuur) begeleidde het kaartenatelier samen met Fulgence Sebuhero. Rufoko heeft veel mensen leren zwemmen, en richtte een **zwemclub** op bij het Kivumeer.

Daar kregen de oude kurken van zwembad de Wilder in Haaksbergen, een tweede leven kregen.

Fulgence Sebuhero vroeg aandacht voor **de weduwen van Kigarama en de jeugd** daar. De jeugd kreeg voetbalshirts via Sport4all. De weduwen leefden in diepe armoede en wilden graag een landje om samen te bewerken.

De diaconie Haaksbergen bood steun.

Er kwamen 4 coöperatives, een geitenproject en een gebouw voor de vrouwen. Een fietsenproject voor transport. Velen steunden, o.a. kregen we voor dit doel de opbrengst van de Vijverbergconcerten.

In 2008 ging er al het nodige geld voor deze goede doelen bij ons om en was er de noodzaak van transparantie. We wilde een ANBI Stichting worden. We vormden een bestuur met Peter IJzerman, Toon' t Hoen en Michel Bihimana. Statuten en een beleidsplan werden opgesteld voor Stichting IFUNI.

Registratie bij de notaris, inschrijving bij de K.V.K.

Op 9-10-2009 werden we een officiële ANBI- stichting voor de belastingdienst. **STICHTING IFUNI was een feit!**

Inmiddels werd er ook over grotere projecten gesproken: een kleuterschool in Gisenyi en een klein motel UBWUZU (= vreugde) in Byumba.

Blandine Kamuyumba (maatsch.werker van origine), toen manager van het Anglicaanse Guesthouse in Byumba, wilde graag met een klein motel **UBWUZU (vreugde)** voor zichzelf beginnen: ze wilde kunstenaars een kans geven; mensen opleiden voor keuken en bediening; en voor gidsen bij wandeltochten, of vogelexcursies in de wetlands.

Wij kenden haar uit Gisenyi, waar zij al in 1982 met hulp van de Kinderpostzegels een kleuterschool hielp starten, die tot scholengemeenschap uitgroeide. In Byumba had ze direct na de oorlog ook de vrouwen enorm gemobiliseerd met tontines, een planten-kwekerij en een maracouchasap fabriekje. Zij huurde een geschikt pand en verbouwde daar heel wat aan. Lionsclub Haaksbergen maakte de start mogelijk. We namen er graag op onze reizen (mat chauffeur, Edgar Gakindi) in 2011 en 2013 onze gasten mee naar toe. Het was altijd gastvrij en interessant! Edgar overleed helaas in 2015.

In 2014 hielp Bert ten Kate haar met het opzetten van een internetcafe. Helaas moest 2 maanden later UBWUZU sluiten vanwege intriges en valse beschuldigingen. Keukenpersoneel zat 4 jaar gevangen. Eric, één van de obers vond de dood. Pas in 2018 werden ze na een uitspraak van het Hooggerechtshof onschuldig bevonden. Wat een jarenlange ellende en hoge proceskosten! Inmiddels draait UBWUZU in een ander pand en staat het weer in de BRADT voor Rwanda.

Voor **APAPEB**, een middelbare school in Byumba, organiseerde Bert ten Kate 23 laptops. Zijn dochter Dewi liep er 3 maanden stage als lerares Engels.

In **Gisenyi** werd van 2009-2014 hard gewerkt aan een kleuterschoolproject. **Fulgence Sebuho**, initiatiefnemer met anderen, werd directeur van het Compassionproject van EPR Gisenyi. Hij overleed helaas veel te vroeg in 2012. Dankzij de bijdrage van Impulsis en het Groothuisfonds en onze donateurs kon Shalom Nursery School verwezenlijkt worden. De school draait nu geheel zelfstandig. Voor arme kinderen stelt IFUNI 15 kleuterbeurzen ter beschikking, die verdeeld worden door de diaconie ter plekke.

Remera Ruhondo. Restauratie van het originele, ronde, slakkenhuisje bij het retraitecentrum.

4 jaar lang droeg IFUNI daar 1000 euro per jaar aan bij. Het is nu een aardige 'hermitage' geworden.

Wat betreft de toekomst: D.V. gaan we nog 5 jaar door maar wel op een rustiger manier. We gaan afronden, gelet op onze leeftijd. Onze contacten werden door vriendschap en vertrouwen bepaald. De lopende projecten zoals de kleuterschool in Ndera en het pensioenproject van het poppenatelier en de nieuwe stageaires blijven we in die tijd ondersteunen. Ook blijven kleuterschoolbeurzen voor de armsten in Ndera belangrijk voor een goede start van de kleuterschool voor arm en rijk.

We zijn dankbaar voor allen die bijdroegen en meewerkten in Nederland en Rwanda om de projecten te laten slagen, speciaal natuurlijk onze bestuursleden en de websitemedewerksters.

Jan en Nelleke van Schaardenburgh.

Voor meer info zie de website www.stichtingifuni.nl en de nieuwsbrieven.